

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. Egyes szám ára 16 krajczár

ÚJ FOLYAM. VII. KÖTET.

16. SZÁM.

BUDAPEST, 1889. ÁPRILIS 21.

Emlékiratok «tüntető» koromból.

II.

Harcz a «főnök» ellen.

Z ÉN városomat attól az ezer esztendő-
től fogva, mióta magyar él a helyén,
csak két ízben kormányozta idegen «gyütt-ment»
ember.

Ezelőtt negyedfélszáz esztendővel nyakukra ült a török kádi. Nem tetszett az öregeknek ez az állapot. Azt még kénytelen kelletlen csak eltűrték, hogy elpáholta, hol megrabolta őket a török: abba is csak beletörődtek, hogy se szeri, se száma nem volt az adók lajtájának, de az sehogy se ment a fejökbe, hogy az ő városi dolgaikba olyan ember üsse bele az orrát, a ki nem a kaszap kút vizén növekedett. Addig jártak hát a szultán nyakára, addig tömködtek a budai pasa zsebét, hogy végre azt mondta a török: bánom is én, akárhogy igazgatjátok magatokat, csak minél többet fizessetek.

Hogy aztán nem szólt többet bele a munkájukba az idegen kádi, úgy intézték a város dolgát, hogy a töröknek is több jutott, nekik is több maradt.

A második idegen invázió 1849 után történt. Ez az állapot bolondabb volt a török kádi uralmánál.

Egyszer csak arra virradt a város, hogy beállított hozzá egy paraplí, utána két nagy kalucsni, a kalucsni-

ban egy orrát magasan hordó ember, isten háta mögül

szalasztott figura, a ki azt mondta: ezentul én leszek itt az úr. Én vagyok a «főnök», én igazgatom majd a várost.

Ha a kecskeméti ember azt látja, hogy valaki ő előtte fen hordja az orrát, hét még a tüdejét is előnti az epe. Ha azzal a gondolattal fekszik le, hogy a kalucsni nyergeli meg a csizmát, hát nem tud a boszorkány nyomástól pihenni. Olyan természete van, hogy ki nem állhatja az adót, de ha nincs kibúvó, hát morog, káromkodik, aztán fizet. Hanem ha elébe áll egy ember, a kiről nyilván tudja, hogy az ő városi dolgaiban tökéll utótt számár, s az az ember azt állítja magáról, hogy neki a kis ujjában van az igazságszolgáltatás, közigazgatás, egészségügy, baromtenyésztés és közoktatás, s ő van hivatva vezetni a várost, hát akkor nem szól, hanem düledt szemekkel keresi a vasvillát.

Ez az orrát fenhordó kalucsni úr pedig ilyen módon kőstöntött be hozzájuk.

A török huzta-vonta őket, de azért megértette az okos szót. A német is huzta-vonta őket, de annak a fejébe nem ment az okos beszéd.

Mivel pedig vasvillával nem lehetett bele verni a bölcseséget, mert egy regement katona, meg zsandár állt az útjába, hát a jó öregek úgy kuralták méregtől düledt szemeket, hogy szorgalmasan kengették «tűrőm-olajjal».

Mikor a nadrágszjű tüntetés alkalmával bennünk, kis iskolás gyerekekben feltámadt a nemzeti öntudat, egy sajátságos érzés szállt meg bennünket. A nép szemére ragadt tűrőm-olaj egy-egy cseppje belénk csöppent, s eltető ereje csiráztatni kezdte bennünk a politikázás magvát.

Az akkori gyakorlat szerint, mi is az irodalomban leltük fő vigaszunkat. Még most is boldogan emlékezem vissza első irodalmi működéseimre, sőt gondolataim tömörségére még most is büszke vagyok.

A finansz komizsiáriusnak a háza gyönyörű fehérre volt meszelve. Mikor a nap olyan mélyen bukott a kémények háta mögé, hogy nem világíthatta be az utcát, oda lopódtunk a szép fehér fal mellé, előrántottuk a zsebbe dugott szén darabot s holdogult öreg tanítom által belém oltott göresös kaligraphiával fel pingáltam a vezérczikket: «Hunczut a német.»

A cikk alá Ferenczy Gyurka komám rögtön felpöndörített egy másik cikket. Nem tagadom: benne több volt a radicalismus. Az övé így hangzott: «d... német».

Tessék ennél tömörebben és világosabban írni! Benne van ebben Szilágyi Dezsőnek két óra hosszát magyarázott közjoga; kiviláglik belőle Eötvös Károlynak egy ülésen át elsorolt történeti adat gyűjteménye! Polonyi Géza szakadtig erőltetné a talentumát, akkor sem tudná velősebben kifejezni az akkori nemzeti közérzületet.

Gyönyörködtünk is a mesterműben! Csak az volt a baj, hogy akkor nem volt szabad sajtó, a mely másnap értesítette volna a közönséget az epochalis enuntiationról. A kik másnap elhaladtak a komizsáros háza előtt, azok élvezhették a cikk szépségét, de velünk együtt azok se gyönyörködhettek benne sokáig.

Jött a kérelhetlen cenzúra!

A finansz komizsáros kajla orru szolgálja kijött egy nagy karaszolóval, neki esett a vakolatnak, s egy pár vonás után sárba hullott a mi büszkeségünk. De a mi a sárba hullott, nem veszett kárba. A karaszoló vonás ébresztett fel bennünket a szabad sajtó áldásának tudatára.

Nem sokára külső, — nem titkolt — cselekményben is kifejezést adtunk politikai hajlamainknak.

A német politikanak mindig fő tulajdonsága volt a tapintatlanság. Ez a tulajdonság akkor se hagyta cserben.

Misi bátyánknak egyszer eszébe jutott, hogy a tükör keretén diszló darú tollat feltűzi a kalapja mellé. Jobban dukál az a kalapra, mint a tükörrre. Meg se álmolta, hogy ezt a szűnyog dolgot ökörré fűjja fel a német!

A mint a főnök kinézett az ablakon, s meglátta hogy egy polgár kalapja mellett darú toll lengedez, azt gondolta, hogy ettől a tolltól menten összedől az egész osztrák monarchia. Rögtön kiadta a szigorú rendeletet: «tollat nem szabad a kalap mellett viselni».

Az öregek nem mertek ellenkezni, hanem mi gyerekek kaptuk a kezeinkbe a nemzeti ügyet. Valóságos szent Bertalan éjszaka borult az nap a mi utcánk összes kakasaira. Másnap reggel valamennyi kakas

farkatlanul busongott a német világ miatt s valamennyi iskolás gyerek kalapja majd nem kukorikolt a sok tolltól. Hiába toporzékolt a főnök, hiába ütött, vert bennünket a tanító, hiába confiscáltak a tollat, újra neki estünk a még ép kakasoknak, s annyira ment vakmerőségünk, hogy a főnök ablaka előtt énekeltük:

«Kecskeméten csoda esett
A főnök tollas zsidó lett
Most a tollat kettő szedi,
Amschli zsidó meg Bonyhády».

Azt gondolják, hogy mikor azt a tenger ökölnyi gyerek hadat látta és halotta a főnök, mert valamit ellenük tenni? Nem. Már akkor azon szellő lengedezett, hogy még a gyerektől is félt a német.

Utolsó erőlködése az volt, hogy még egy szigorú rendeletet bocsátott ki ellenünk.

Tudná ő.

Apa: «No kis fiam, ha még egyszer elvéted, hogy melyik a jobb és melyik a balkezed, akkor egyik kezedre egy czipő, — másikkra pedig egy ezüst kanalat kötök és mind addig úgy kell járnod, míg meg nem tanulsz!»

Fü: «Hiszen papám tudnám is én azt, hogy melyik a jobb kezem, csak azt nem, hogy melyik a bal?»

Perzsa mese.

Egy bizonyos Nazr-Eddint meglátogat egy ismerőse s kölcsön kéri a szamarát.

— Nagyon szívesen odaadnám a szamaramat, — mond Nazr-Eddin, — csak hogy az én szamaram most nincs itthon.

Ebben a pillanatban elbőgi magát az udvaron a szóban levő szamar.

— Hiszen az udvaron van a szamarad... most hallom a szavát.

Nazr-Eddin éktelen haragra lobban:

— Micsoda? hát te többet adsz az én szamaram szavára, mint az enyémre?

Abban az időben legkedvesebb játékunk volt a «csettőtgető». Ez pedig nem volt egyéb, mint a kri-kri ős apja. Két kis hasáb fadarabot az ujjunk közé véttünk s össze veregettük. A ki jól kezelte, az infamis zajongást vitt vele végbe. Ez se tetszett a főnöknek, hát ki adta a rendeletet: «nem szabad csettogni».

Nem-e? Nekünk mondják ezt, a kik kakas tollal járnak? Csak azért is! Olyan zaj kerekedett másnap a városban mintha minden nyomon diót törtek volna s hiába szaladt főnök, zsandár, rendőr: tanító kapu alól, padlás lyukból, ház girincezről, malom alól, fatetőről, árok mélyből szünet nélkül szól a nóta. «cset-cset, cset-cset, cset cset».

Egyszer aztán azt vettük észre, hogy a főnök megszelidült. Az örömtől villogó szemek széltebe, hosszába hirdették, hogy feltámadt a magyar világ s szökik a főnök.

Csakugyan szökött. Majdnem lopózdva ment ki a várostól, de mi ott álltunk vagy százan az árok part mellett s mikor baktatott a vasutra az öreg, hát újra felhangzott a nóta:

Most a tollat kettő szedi
Amschli zsidó és Bonyhády.

Aztán vég nélkül csittegett-csattogott a csettőtgető s lengett búcsúra a kakas toll.

Boldog idők! Sima Misa komámnak még most is köny tolu a szemébe, ha visszagondol ezekre az időkre, mert szent hite, hogy azért köszöntött be 61-ben a magyar világ, mert mi gyerekek csetegtettük ki a németet.

Kada Elek.

Szélsőségek.

A feledékenység netovábbja: ha valaki annyira elfelejti a lakása numerusát, hogy csak a bejelentő hivatal útbaigazítása után tud haza találni.

*

A szórakozottság netovábbja: ha valaki a leánya helyett a feleségét akarja férjhez adni.

*

Az udvariasság netovábbja: ha valaki maga-magát a tükörben meglátva, mélyen meghajtja magát és «aláztszolgáját» köszön.

*

A naivság netovábbja: ha valaki három évi utazás után visszatérve, köszönetet mond feleségének a család megszaporításáért.

*

A szokás netovábbja: ha valamely fotografus egy emléksobrot akarván lefényképezni, arra kéri, hogy «no most tessék csöndesen és mozdulatlanul maradni».

Filozófus.

A z é r t!

Ki volt a leghűségesebb asszony a világon?

Eva anyánk! Mert tudvalevőleg az ő idejében Ádámon kívül még nem volt más férfi a világon.

Rosszúl alkalmazott szólásmód

Együtt követtek el valami csinyt: a ravasz Galgenspitz Pinkász meg az együgyű Tölpelbaum Naftali.

Bíróság elé kerülvén az ügy: a ravasz Galgenspitz csakhamar kivágta magát, ráháritván az egész dolgot az ő együgyű társára, Tölpelbaumra, — kire aztán a bíróság is rádiétálta a «fél esztendő»

Ez ítélet hallatára kapkodva, köpkedve szól oda az elnökhöz az elmarasztalt Tölpelbaum;

— Hát kérek olásen, nodságos elnök ör, járja az, hod ottul o schwindler Galgenspitztól én igyam meg a levét?!

Nátha ellen

— Csodálatos dolog, hogy az orvosok nem tudnak a nátha ellen semmi szert sem alkalmazni, — beszél a minap egy énekes; — pedig van ám ellene szer. A multiban, mikor még Milán szeb király volt, egy udvari estélyen kellett nála énekelnem. Megjelenek, kiállok az emelvényre énekelni akarok, hát csak elcsavarodik az orrom s rám jön a prüszögés, aztán megint. Denique nem tudok énekelni. Látja ezt a király — s miután elkellett hagynom az emelvényt a nélkül, hogy énekelhettem volna, félre hivatott s egész jó szívről szólított meg:

— Önnek bizonyosan náthája van, barátom?

— Igenis, felség, szörnyű náthám.

— Hát látja, van annak igen jó orvossága: vegyen egy retket, jó fekete retket, azt vágja négy egyenlő részre, hintse be cukorral, aztán amint olvadni kezd, szíjja ki mind a négy rész levét, de jól. Meglátja jobban lesz tőle — s akkor majd jelentkezék az udvarmesternél, mert én önt mindenáron hallani szeretném.

No jó! Egy hét malva jelentkeztem. Pompásan hangomnál voltam, a náthámnak hirtelen sem volt a király látható kevteléssel hallgatott és nézett reám, aztán megint hivatott.

— Nos? — azt mondja, hát használt az orvosság, ugye?

— Igen, felség.

— Nos, és hogy használta?

— Hát hozattam egy fekete retket, azt felapritottam jó vékony szeletkékre, megsóztam istenesen, aztán egy darab kenyérral megettem vacsorára.

Az más.

Látja a városi hajdú, hogy egy cigánylegény ugyan csak ver egy vén cigány-asszonyt. Oda megy s ráriaszt a legényre:

— Mi az? nem hagyod mindjárt abba a verekedést? hát illik az: egy szegény vén asszonyt úgy verni?

— Hát magának mi közse hozzászá, — felel a cigánylegény, — hisen ez az anyám.

— Vagy úgy? — békél meg a hajdú csaknem engedelmet kérve s odább megy.

Hogy szedte rá legelőször a lengyel zsidó a magyart, midőn hozzánk bejött?

Minden áron keresztül akart vergődni a vereckei szoroson a lengyel zsidó, de nem volt útlevele, tehát aló mars, vissza utasították. Megpróbálkozott tizszer is, — egyszer aztán megszánta a jó kedvű határ-őr s azt mondá neki:

— Na, bebocsátlak Smüle, ha megteszed a mit mondok. — Edd meg, — a földre mutatott, — ezt a rothadt tökört.

A zsidó gondolkozott: — beh szép lehet az a Magyarország! — s rászánta a fejét.

— Jó volt? kérdezé a határ-őr.

— Nagyon jó volt!

— Mehetsz! hangzott a válasz.

Neki is indult a mi Smülénk s egészen Munkácsig nevetett, ott aztán eldicsekedett a többi rokonnak, hogy már is rászédte a magyart!

— Hát hogyan szedtél te rá a magyart? — faggatták khorusban.

— Nü, hát a mikor kherdezte az a goromba fináncz, hogy jó volt oz o thük, aztat mondtam, hodj nadjon jó volt, — s ü elhitte a bolond; — pedig jaj beh szörnyű bődös volt.

Hasonlat.

Egyik képviselő: Nem veszed észre azt a feltünő hasonlatot, mely Gróf Andrassy Gyula és a nagy gróf Széchenyi István között létezik?

Másik képviselő: És miben állana az?!

E. k. Hát Széchenyi nagyokat tett, Andrassy nagyokat mond.

Mire jó a tanult kutya?

2.

3.

Amerikai reklám.

Társadalmi rajz. Plagiáltam a «Citchagon-City» nevű észak-amerikai hirlap hirdetési rovatából.

1-ső hirdetés.

«Tiszteletreméltó polgárai az Uniónok! A kinek füle van, az olvassa: *Családi szerencsétlenség.* Ma jegyeztem el Godman Ellen kisasszonyt több mint 6 havi boldog együttlét után. Béke hamvaira!! A ki gratulálni jön,

annak kiütöm mind a 32 fogát. Lakom *Citchagon, Washington-street 39.* Edgar Chiddlewith.

P. s. *Valódi bivalybőr csizmák!!* Párja 5 doll. 36 c. A ki nem vesz, az *hitvány gazember.*

2-ik hirdetés.

Dicső polgártársaim! Az Unionnak 486.389,751 lakosa van; más verzió szerint 486.369,756. Egy se igaz! *Autentikus:* Ma reggel 3 óra 24 perczkor az Unio földjét még csak 972,730,304 csizma taposta (*valódi bivalybőr-csizma, párja 5 doll. 36 c. kapható Edgar Chiddlewith üzletében. Washington-sreet 39.*) Ma reggel 3 óra 25 perczkor már 972.730,306 láb létezett a dicső egyesült államokban, Feleségemnek sz. Godman Ellenek fia született. Vagy lánya, nem tudom még bizonyosan. Tiszteletre méltó polgárok! Ne feledjétek, hogy egy pár *bivalybőr* csizma 5 doll. 36 c. N. B. Ezen én általam *feltalált* bivalybőr erősebb, mint a *feleségem nyelve;* ha ez *soha* nem kopik, az még so-hább sem kopik. Edgar Chiddlewith.

3-ik hirdetés.

(Valódi patent excelsior bivalybőr csizma. Kapható 5 doll. és 36-ért Edgar Chiddlewith gyárában, *Washington-street 39.*) !!!Tudomásul hozom, hogy feleségem egy *Brown* nevű gazemberrel *megszökött.* Elloptak 10 pár *valódi patent excelsior* bivalybőr csizmát és egy *Waterbury-Watchot,* ellenben itt hagyták a *babyt.*

A ki felfedezi őket, hozza vissza a csizmámat; jutalomképen megtarthatja a *Waterburyt* és feleségemet.

4-ik Nyilatkozat.

Alulírott, az egyesült államok szabad polgára, kijelentem, hogy a tiszteletreméltó Edgar Chiddlewith, *Citchagoni* lakos feleségét nem szöktettem meg. Merő rágalom! És a ki ezt állítja, az zsvány, ki bemocskolja becsületemet: azt lelövöm mint egy kutyát. — Hanem igenis elvittem 10 pár *valódi bivalybőr* csizmát, a mit nincs okom megbánni. Brown.

A «*Newyork Harald*» eredeti tudósítása:

A «*Citch-City*»-ben olvassuk: Az itteni csizma-gyáros, Edgar Chiddlewith (*Washington-street 39.*) ma délelőtt fényes nappal lelőtt az utcán egy *Brown* nevű egyént; ugyanakkor titokzatos módon felgyújtották *Chiddlewith-Fabrics* helyiségeit (*Washington-street 39.*) minek következtében azok földig légttek.

Ott veszett a szegény *Goldman Ellen* kicsiny baby-jával, nemkülönben 347 munkás. Az árukészletet sikerült megóvni a tűzvészről. (Csupa *bivalybőr-csizmák,* párja 5.36) A városban óriási izgatottság és düh uralkodik. — Eddig a «*Citchagon-City*». Levelezőnk azon szerencsés helyzetben van, hogy ez eseményről autentikus hirrel szolgálhasson, mint következők: (Eredeti távirat:) Az egész gyilkosság, tűzvész stb. légből van kapva. *Brown* él, tehát nem lötték le: *Chiddlewith-Fabrics* áll, tehát nem égett le; *Chiddlewith* *Edgar* felesége *Goldman Ellen* és a csecsemő nem léteznek, nem is léteztek soha; minélfogva nem veszhettek oda a tűzvészben. Szóval *Humbugh!*

Valódi Chiddlewith-csizma!!!!

Tőzsdei árfolyama: 5 doll. 36 c. **Makranczi S. M.**

Apróság.

Első szerelmem.

Szűz szerelmem szent hévében
 Én is égtem egykoron!
 Megcsalt a lány. — Kihalt a láng,
 S maradt a nyomán: korom.

Hyperbola.

!-red-annyt ha gondolnál
 Te rám, mint én rád gondolok:
 Reám való gondolóssal
 Telnék éjjel és nappal.

Indus példaszó.

A ki feleségével kap hajba:
 Hajszálzon függ, s benne van a bajba!

Herman Lipót.

Biztos következtetés.

— Heuréka! Rájöttem, barátom, egy biztos módra, hogy ezentúl mindég megtudjam az időjárást.

— Ugyan?!

— Hát a központi metrologiai intézet «kilátásai»-ból.

— No, hiszen!

— Mert e kilátásoknak ép ellenkezői pontosan bekövetkeznek.

Gyöngéden.

«Csak azt hajtod, édes férjem:
 Én vagyok az életed;
 Miért, hogy e szép mondásod
 Velem nem érezted?»

«Hagyd el, drága feleségem:
 Életunt vagyok már régen».

Ujhelyi.

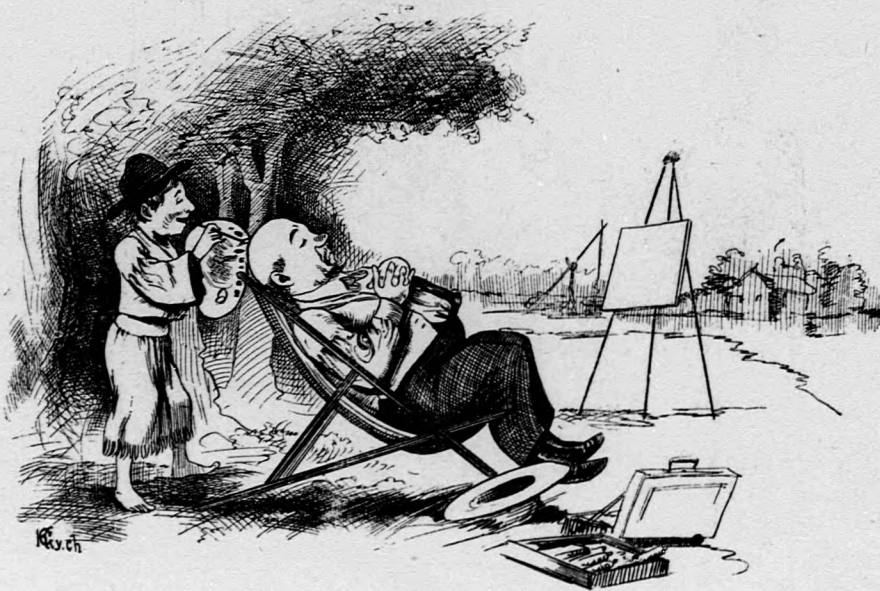
A bölcs.

A bölcs előtt nem ez áll:
 Ki, — de hogy mit beszél;
 — A hangot mint meghozza,
 Úgy elviszi a szél. —

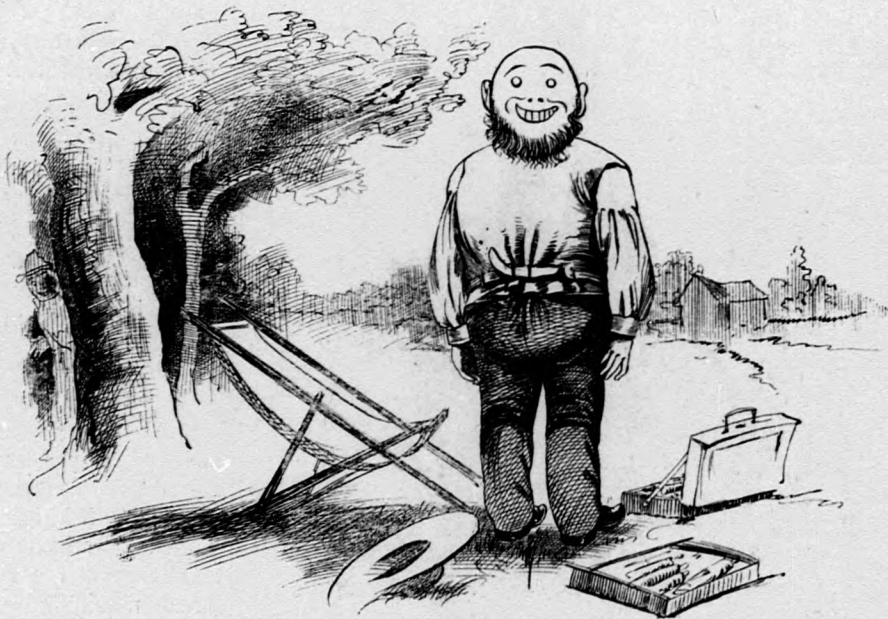
Nem is ez fődolog: ki
 Mit miként gondol, mond:
 De hajh! itt ám egész más
 Évet vall a — bolond. . .

Szerémi János.

Hogy járt a kopasz festő a vidéken?

1.

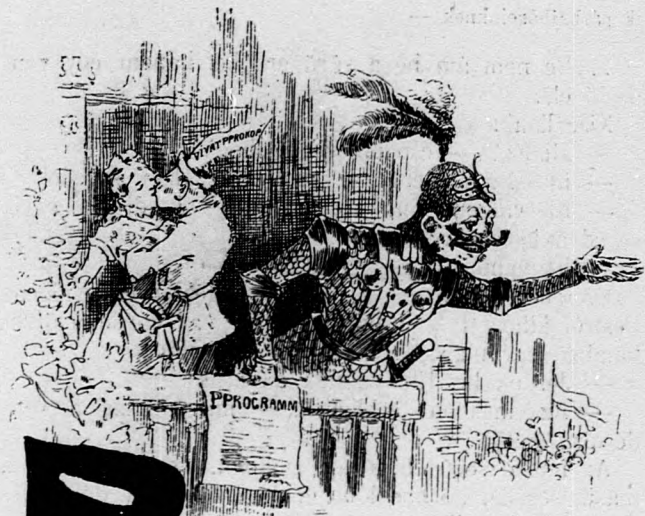
2.

Honnan tudja?

— Ejh, a szomszéd menyecskének nagyon szép fogai vannak, — mond egy öreg úr, a ki már régóta vak s a szomszéd menyecskét soha sem látta.

— Annak bizony szép fogai vannak, — felelnek az öreg úrnak, — de honnan tudja ön azt, hiszen nem láthatta?

— Igen, de hallom, hogy egész napokon át szüntelenül kaczag.

PARTOK buknak, pártok kelnek
Prága városában,
Kiabálnak, veszekednek
A kortesvilágban.

Duncz Prokopnak nagy előnye
Hogy csinos a párja
Ez az oka, hogy győzelmét
Éjjel-nappal várja.

«Én vagyok itt a legbölcsebb,
Tudja minden ember.
— Attól félek, hogy a pártom
Verekedni nem mer —».

Duncz Prokopnak jó barátja
A kortesvezére,
Persze Duncz azt meg nem látja,
Hogy sandit nejeére.

Egyszer midőn hazaméne
A szomszéd határból,
Megbotlik szép kanczaméne,
A mi rosszat jósol.

Legelőször nejehez nyit
Be, hogy enni kérjen,
— Mert az ember megéhezik
Ha nem evett régen. —

Jobb lett volna szegény öreg
Bé nem nyitni néked!
Nem látnád most, hogy mást ölel
Ifjú feleséged.

Kardot húzva, megsuhintni
Egy másodperc műve,
Le is esett a Don Juan
Baloldali füle

Majd hogy hanyatt vágta magát
Prokop, észre térve,
Mert a csónkafülű nem más
Mint az ő vezére.

Pártok kelnek, pártok buknak
Prága városában
Csendben élnek, nem mulatnak
Duncz Prokop házában.

Hegyi Miksa.

Új módi párbaj.

— Nagyon melegen ajánljuk párbajhőseinknek. —

— Hát nem tudtál tarokkot hini, marha? — ezzel az immár nagyon is parlamentális kifejezéssel magyarázta meg egy négyes-tarokk-pártiban Dohogi Menyus az ő partnerének, Tormás Lajosnak, hogy miképpen kelett volna most a XXI-est behajtani és elfogni.

Mint hogy pedig Tormás Lajos nem volt képviselő: ezt a kifejezést sértésnek vette és nyomban felugorván a kártya-asztal mellől, provokáltatta az ő barátját, Dohogi Menyust.

Egy óra mulva össze volt állítva a «négyes czug», t. i. a négy szekundansból álló tanács.

Elhatározottatott, hogy holnap délután a rákospalotai erdőben pisztoly-párbaj lesz.

Dohogi Menyusnál a kitűzött idő előtt pár órával megjelentek a segédei.

— Menyus, te bizonyosan tudod, hogy az ilyen időtöltés nem megy tökmagra...

— Hát?

— Hát pénzre.

— Jól van...

— Legalább is száz forintot szurj ki, mert nekem nincs pénzem.

— Hozom...

— Hozod fenét, hát ha halva maradsz a hely színén?

— Bolondság.

— Nem bolondság a! Voltak már esetek...

— Valamikor régen...

— No csak tereferéld hiába, az idő mulik.

— De minek épen száz forint?

— Legalább is két darab két-fogatú bérkocsi...

— Minek épen két-fogatú? s minek pláne kettő? Elég lesz egy komfortáblí — én kiülök a bakra.

— Hiába ülsz ki a bakra, mert azért még sem férünk el, hiszen négyen leszünk.

— Négyen? ki a negyedik?

— Az orvos.

— Mi az ördögnek nekünk az orvos? Mért nem viszünk mindjárt papot is!

— Mert ha kitudódik a dolog, akkor keményen megbüntetnek bennünket... aztán mondom neked, hogy hátha szükség lesz rá?

— Eh! ördög vigye a dolgát! Vagy agyon lő: akkor úgy se kell doktor, vagy csak megsebesít: akkor meg bejövünk a városba...

— No, ne gyerekeskedjél... mert itt hagyunk.

— Jó, jó! De elég lesz két komfortáblí.

— Én sohse jártam komfortáblin... hoczi azt a száz forintot.

— Nesze... reményem, hogy visszkapok belőle.

— Jerünk.

— Jerünk. Körülbelül mikor jöhetünk vissza? mert rendeletet akarok adni az inasoknak.

— Sohse gondolj te a visszajövetelre... nekem az a sejtelmem, hogy nem jövünk mi onnan vissza...

— Ugyan ne bomolj! — mondta Dohogi szinte mérgeledve.

S — rrrrrr! rrrrr! — hajtottak ki Rákos-Palotára.

...De nem ám be a sűrű erdőbe, hanem egy vendéglő elé.

Kiszállnak.

— Mi ez? — csodálkozik Dohogi.

— Itt lesz a párbaj, — magyarázzák a segédek.

— Itt vannak már az urak? — kérdi az egyik segéd a kisiető vendéglőst.

— Itt vannak.

Egészen feltűnő elegancia az egész vendéglőben: Pestről kihozott pinczerek, kukták; az ebédlő előszobájában egy nagy bögő könyököl a falhoz.

— Jerünk be. Hol vannak az urak?

— Az emeleten ferbliznek. — magyarázza a vendéglős.

Az intéző segéd bevezeti Dohogit, az orvost meg a másik segédet az ebédlőbe, leülteti őket egy dúsan terített asztal mellé, maga pedig szalad fel az emeletre:

— Uraim! Kezdjük!

Tormás és segédei és az orvos szétosztják a czukasszát és sietnek le.

Belépnek az ebédlőbe.

Dohogi és Tormás meglátva egymást, kerekre nyitják szemüket és bámulnak: mi az ördögnek hozzák őket elébb itt össze?

Az előszobában rázendül a Rákóczy-induló.

Tormás haragosan, mérgesen akar visszafordulni.

Karon kapják.

— Uraim! — szól az egyik segéd, — a pisztoly-párbaj kezdetét veszi. Hej, Jean! elő a pisztolyokkal!

Egy pinczér jégbe hűtött pezsgőket hoz be. — egy másik a «töltést» czipeli a pisztolyokhoz, t. i. halat pástétomot és különféle sültetket.

— Uraim! — magyarázza az intéző szekundans tetetett siralmas hangon, — önök bizonyosan szintén abban a meggyőződésben vannak, a melyben mi a szekundansok egyhangulag megállapodtunk, hogy t. i. az ember élete egyáltalában nem ér egy fületlen gombot, a párbaj előtt pedig még annyit sem. Ha pedig ez igaz, hát akkor ugyan mit jelent az, ha az ellenfelek közül egyik a másikat lelövi? ugy-e bár semmit. Már pedig a sértés sokkal nagyobb volt, mintsem azt *semmivel* elintézni lehetne s mi nemcsak hogy pisztoly-párbajban állapodtunk meg, hanem azt súlyosbítottuk is, t. i. arra, hogy végig eszünk itt egy jó vacsorát, a felek gyufát huznak s az fizeti a czecket, a ki fejtelent huz. Ez már uraim nem *semmi*, ez már valami: mert jól jár a vesztes, ha száz forinttal kifizetheti a vacsorát. Rajta uraim, rajta!

— Inkább meghalok! — szólta a fogaim át szűrve a szót Dohogi az egyik segédjéhez, hanem aztán hirtelen eszébe jutván, hogy hátha Tormást éri a lövés — vagyis a fejtelent gyufa? egy pillanat mulva kész volt a határozatával.

— Beleegyezem, szólta.

— Akkor ülünk le, uraim, — folytatta ismét a segéd, — csak arra figyelmeztetem még az ellenfeleket, hogy érdekükben áll mentől többet enni és inni, mert,

így annál nagyobb lesz az az ellenfelen veendő hosszu, a ki majd fizetni fog.

Dohogiek már helyet is foglaltak. — de Tormás nem mozdult helyéből. Összefonta karjait s olyan tekintettel mérte végig az embereket, mintha azt akarta volna mondani, hogy bolondok háza ez, vagy mi?

— No jere hát Tormás, — biztatja a segédje.

Tormás fujja a mérget.

— Ugyan, — szól oda türelmetlenül és egész váratlanul Dohogi, — ne *számárkodjál* már, hanem jér.

A *marhu* erre a *számárkodó* kedveskedésre és szivességre elkaczagta magát az egész társasággal egyetemben s leült ő is.

Nagy muri volt biz az

A sors meg igen igazságosan intézkedett: a vacsorát Dohogi fizette.

Bizony meg kellett még a segédjének átadott százast toldania

Haza menet egy kissé el ment a kedve, a mint a sok pénzre gondolt.

— No látod, — szól a segédjéhez szemrehányó hangon, ugy e mondtam, hogy nem kellett orvos? azzal is kevesebbe került volna a czekek.

— Már hogy beszélhetsz olyat, hogy nem kellett orvos? hát ki segített rajtad, mikor földhöz vágott a pezsgő? hát ki adott mindnyájunknak emésztőport, mikor már nem birtunk enni, és a többi és a többi? hja pajtás: párbaj, hát párbaj, — oda orvos is kell.

Kappa.

«*Görgey mint politikus.*» Történelmi tanulmány, írta Hentaller Lajos. Ezen a könyvön beteljesül, hogy holló hollónak vájja ki a szemét; ugyanis Hentaller szemére hunyja Görgeynek, hogy áruló, — elfeledvén, hogy legujabban ő maga is az — a mennyiben nem adta bizományba a könyvét, hanem maga *árúlja*, kigyó-utca 2-ik számú lakásán 1 frt 80 krért.

«*A fekete-sárga zászló alatt.*» Elbeszélések a kaszárnya-életből, írta Kacziányi Géza, kiadta Kun Dániel. A kiadó még most is gondolkozik, hogy milyen árt szabjon a könyvnek; — vagy talán azért nem nyomatta rá az árat, mert alkudni lehet rá?

Visszavert bók.

— Oh, kisasszony! én kegyedet forrón, nagyon forrón szeretem.

= Csakhogy én meg ki nem állhatom a forróságot.

Ez már csak érthető.

Gavallér. Oh, kisasszony, kisasszony! Kegyed oly bájos... milyen kár, hogy oly kicsikének maradt.

Kisasszony. Oh, láttam én már, hogy még magasabb férjenek mint ön, olyan kis felesége volt, mint én...

Kiváncsi.

- Hallja, levélhordó, van-e levelem?
- = Nincsen, kérem.
- Hát holnap lesz-e?

Pontos számítás.

- Nos, Mihály gazda, mennyi bora termett?
- = Három akó meg egy csepp.

Őszintén.

- Mi a baj, földi, talán ro-sz az egészség?
- = Az *egészség* csak megjárná, tisztelendő atyám, hanem a *feleség!*

Nagylelkűség.

Orvos. Hogy szerezte ön ezt a betegséget?

Beteg. Husz forintomba van, doktor úr, de átengedem akárkinek fele áron.

Találékony férj.

Összehorgolt a házaspár. A férj örült neki, mert estére éppen el akart menni egy kis parázs ferblire a klubba. Kapott is az alkalmon s duzzogva mindjárt visszavonult a szobájába, hogy a haragtartás valahogy meg ne szűnjék s neki oka legyen «truccolni» azzal, hogy majd szó nélkül elmegy este.

Hanem egyszer csak látja, hogy jön a menyecske az ablakára és szíves, kérlelő hangon szól:

— No Miska... gyere be, már nem haragszom...

Mire az estéjét féltő férj feltalálja magát s felel:

— Hja, csakhogy most már én haragszom...

De miért nincs?

— Van-e nálatok is annyi sok koldus mint nálunk?

— Nincs nálunk egy szál se.

— Az már aztán szép dolog.

— Dehogy szép pajtás, dehogy szép! nálunk azért nincs egy se, mert nincs kitől koldulni.

Természetes.

Kérdés. Hogyan van az, hogy rendszeren a rossz írókból válnak a jó kritikusok?

Felelet. Az nagyon természetes, mert a rossz borból lesz a jó ecet.

Kiváncsiság.

Nézi az x...i paraszt, hogy a mérnök a dioptrájával dolgozik. Nem állhatja szó nélkül:

— Ugyan, meginstálom alássan: mit tetszik azon a micsodán látni?

— Mindent; most éppen Debreczent vizsgálom.

— Ejha! ott ma vásár van; a vöm éppen ott van egy pár ökörrel...

— No éppen a kend vejét látom most; alkuszik egy kupeczczel.

— Ejnye no, kiált fel izgatottan az atyafi, — ugyan kérem alássan, tessék már azt is megmondani, hogy mennyi van még köztük?

Ex cathedra.

Tanár: No, hallja maga domine Vartyák: nincs a világnak annyi tudománya, amennyi elég volna, hogy a maga fejének rettenetes ürességét betömje

Vagy úgy!

— Nos, kedves szomszéd úr, hát hogy él az új házaspár? a veje és kedves leánya.

— Jaj, azok nagyon jól élnek... soha azok közt a legkisebb összefordulás sincs.

— Ejha! az már szinte hihetetlen. S hol laknak?

— Jaj, hát a vöm Kolozsvárott lakik, a leányom meg Budapesten.

Ügyvéd, mint a szokás rabja.

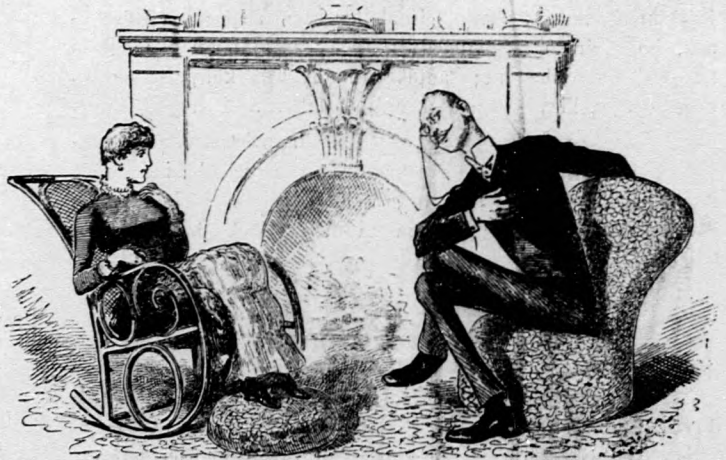
— Ugyan ügyvéd úr: mitéle kocsis-sor volt ez?

— Lakodalmas menet.

— Aztán ki házasodik?

— Csempez József *contra* Gazdag Amália.

Attól függ!

Fiatal úr. Higyje meg kisasszony, hogy kész vagyok életemet adni érte... — *Hölgy.* S mennyire van biztosítva?

Sz. J. (M.) Az egyiket mindjárt ki is adjuk. Az alkalmiakat nem használhattuk. — R-r E-ő. Köszönjük. — K-r J-e. (Bpst.) A hosszabbik talán már ebben a számban bent lesz. — A «költői sorsra» talán később kerítünk sort. — Kr-r L-t. (Bpst.) Kapunk mi öntől jobbakat is! — M-zi S. M.

Hogy volt! — H-n B-a. (Bpst.) Megérkeztek. Apránként közölgetjük. — B-r I-n. (Szgzrd.) Az egyiket mindjárt szedésbe adtuk. A sz-i ügyvédek miatványkját azonban félre tettük. Azt a német szaljót verset majd csak elintézzük valahogy, csak az idejét nem mondhatjuk meg, hogy mikor? — R-a Z-n. (Bpst.) «A vetély-társak» humoreszk nem használható. K-s M-n. (Bpst.) A «Nyelvtani szerelmi vallomás» így sem lett jobbá. — Zs-y Gy-gy. Jó lesz, ha ezt a szerelmi dalt ki nem adjuk — az ön érdekében. Az «édes angyalom» meg találja tudni, hogy ön írta s vége lesz a remomménak. — H-n L-t. Megint talpra esett apróságok! — F. J. ő. A «jour-fix» meg fog jelenni. — «Egy humoreszk.» Jó téma ez nagyon, de másképen kellene kidolgozni. Egy helyütt nagyon terjedős, másutt, a hol jellemezteztet váránk, nagyon is fukar; más szóval: lényegtelen, felesleges dolgok bővíben vannak, lényegesebb pedig mentől kevesebb adagban. Pedig az írás mesterségének a titka épen az ellenkező követésében áll. — D-r E. (A tudós.) Ez nem vall önre. Nagyon is száraz, minden ötlet nélkül való leírás.

Több kéziratról jövőre.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos: Szabó Endre.

WATERBURY.

Remontoir zsebóra à 6.50, | Remontoir chronometer à 9.25.
Ebresztő-órák különféle árban.

A világ legjobb órái.

H
M
O
P
H
O

○ Tokjaik, alany-
ezüstből, mindig
+ fehérek marad-
nak; járásuk
○ pontos, szerke-
zetük tartós, kül-
sejük csinos.

3 évi kezességgel adatkak el
a magyarországi főraktár és javítóműhely által:

HOTTELMANNA. Budapest
főraktár: flóküllet:

V. váci-körut 28/A. szám a. IV., koronaherceg-utca 5.
Nagy választékos raktár japán és china-árakban.
Kitűnő tea. 9997

hogy a múlt évi okt. 27-én Öntől vásárolt
«Waterbury-remontoir-zsebóra» igen pontosan jár és a cél-
nak teljesen megfelel. Győr-Kis-Megyer, 1888. jul. 31-én.
Kiváló tisztelettel Tamássy Lajos, urad. kaszár.

„Margit”

gyógyviz.

(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Glei-
chenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkal-
mazzák; tüdő-, gége- és a gyomor
hurutos-bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógy-
szernek bizonyult legközelebb Trieszt, Fiume és
hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos Édeskuty L., m. kir. és szorb kir.
főraktár, udv. ásványvíz-szal-
litónál, Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fő-
szerkereskedésben és vendéglőkben.

Süketeknek.

Egy személy, ki egy egyszerű szer által 23 évi süket-
ségétől és fülzúgásától meggyógyult, készségesen küldi
német nyelvben kívánatra ingyen ennek leírását. Czím:

J. H. Nicholson, Wien, IX., Kolingasse 4.

Hirdetések

az ÜSTÖKÖS részére
felvétetnek kiadóhivatalunkban
Budapest, Keckeméti-utca 6. sz

PLACHT TESTVÉREK

zene-, hangszer- és húr-gyára.

Raktár: Budapesten, Wurm-utca, a József-tér közelében.

Czimbalom 3 1/2 octávval, ku'csal és verővel, a legszebb és leghangosabb kivitelben, tisztán hangolva	40-70 frtig.
4 octávval szintegy	45-80 "
4 " " lábball	60-100 "
4 " " pedallal és kótá- állványval	80-600 "
Cziterák , bécsi, müncheni és saját gyártmány	10-300 "
Finom fuvalák legujabb hangolás szerint	10-200 "
Hegedűk régiek, német vagy olas mesterektől kiját- szottak; különböző árakon.	8-100 "
Szép hegedű utánzatok	20-35 "
Ariston körülbelül 2400 darabot játszhatnak	22-
Külön öta-lemezek nagy választékban dbonként 55 kr.	
Phónix körülbelül 800 darabot játszhat	
Külön kótá-lemezek A. nagyságu 50 kr., B. 60 kr., C. 70 kr.	
Harmonikák	3-100 "

Az összes hangszerek szilárd és tiszta készi-
téseért kezesség vállalattatik.

A nagy árukészlet következtében minden rendelés azonnal
eszközölhető.

Árjegyzékeket ingyen és bérmentve.

Legujabb találmány!

Várady Béla szabadalma.

Az összes államokban szabadalmazott mell-
gomblyuk nélküli

férfi-ingek

készítetnek. Chiffonból, továbbá vászon, piquét és redős mellekkel, utóbbiak az idei bálokon legdivatosabbak.

Árak chiffonból 2 frttól feljebb
Piquet és redős mellel 3 „ „

Kitünő minőségért kezeskedik a
feltaláló és készítő

VÁRADY BÉLA,

Budapest, Kis-híd-utca 9. szám.

Árjegyzékek és leírások bérmentve küldetnek.

Bogdán József
kocsigyáros

ajánlja több széria menő legujabb divatu kocsijait, ugy kész **halottas kocsijait** a legkedvezőbb feltételek mellett még részletfizetésre is. Gyár: **Budapest, IX. Páva-u. 10-12.** RAKTÁRAK: IX., Páva-utca 7. és IX. múzeum-körút 10. és 19. 9134

BALAZS JÓZSEF kocsigyártó

cs. és kir. szab. kocsiraktára:
IV. Múzeum-körút 9. sz.
VIII. Csokonai-utca 6. sz.

(a népszínház háta mögött.)
Kész új kocsik mindennemű alakban a n. é. közönségnek a legutányosabb árak mellett megvételre ajánlatnak. 9470

SÍRVA-VIGADÓK.

Szatirikus regény egy kötetben.

IRTA:

SZABÓ ENDRE.

Az "ÜSTÖKÖS" kiadása.

Ára 1 frt.

Megrendelhető az "Üstökös" kiadóhivatalában és minden könyvkereskedésben.

Északi tengerfürdők és légyógyhelyek

1884=2900, 1885=3600, 1886=4300, 1887=5400, 1888=5600 vendég fordult meg.

Ujjonnan berendezett:

Gőzutópálya a tengeről a fürdőig. Közvetett utak. Hajózás és vadászport. Új nagy meleg fürdőház gőzfürdővel. Fürdőgyógytár Westerlandban. Sylt fürdő képes leírása minden könyvkereskedésben, Prospektusokat és utiterveket küld a

Fürdőigazgatóság — Westerland Sylt.

Brünni szöveteket

elegáns

tavaszi vagy nyári öltözethez

3.10 métes végekben, minden vég 4 rőt,

4 frt 50 krét finom,

6 frtét finomabb,

7 frt 75 krét igen finom,

10 frt 50 krét legfinomabb

valódi gyapjuból.

Azonkívül felöltőszöveteket, se-lyemmel átszőtt kammgarnszöveteket, nyári nemezt, liberia szöveteket, mosható czérnaszöveteket, finom és legfinomabb fekete posztót szalon öltönyökre stb., szállít csak az összeg utánvétele mel-lett a jó és becsületes hírből álló

posztó gyári-raktár

Siegel-Imhof

BRÜNNEN.

Magyarázat: Minden vég 3.10 mé-ter hosszú és 136 cm. széles, és így egy egész uri öltözet ruhának tel-jesen elegendő. 9227

Bármely kívánt méter-mennyi-ség is szállítható. A minta utáni pontos szállítási felelősség vállal-atik. Minták ingyen s bérmentve.

MARGITSZIGETI GYÓGYFÜRDŐ.

Budapest főváros közvetlen közelében.

350 R. meleg artézi forrás — porcellán-, márvány-, kád- és kő-fürdők zuhany-készülékkel — nagyszerű kert — 300 teljes kénye-lemmel berendezett szoba, társalgási terem, kül- és belföldi lapok, posta, telefon távirda összeköttetéssel, naponta zen e

Kóralakok, melyek ellen a margit-szigeti hé- víz kedvező eredménnyel használtatott:

* Öszvény — az ízületek, izmok, csont- hártya, ideghüvely, idült csúza. A csúz, köz- vény, erőművi behatások, typhus után fellépő hűdéses. — Zsákak. — Csontbántalmak, csontszűt, ízületi bajokat és külsértéseket kö- vető elváltozások. — Fájdalmas hegek, merev- ség, hűdés. — Bőrbántalmak. Altesti bántal- mak. Méh- és hüvely-bántalmak. Még arra is figyelm- ztetjük a t. cz. közönséget, hogy a szigeten lakó fürdővendégek a fürdő használatánál és a menetjegyeknél előnyben részesülnek. A fővá- rossal óránként kétszer közlekedés. 1261

A fürdő-idény tartama május 1-től október 1-ig.

A lakások megrendelése: a szigeten a felügyelőségi irodában.

Budapest.

A margitszigeti felügyelőség.